

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.748/2014/6.szám

A Kúria a Komáromi és Körmendi Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatal alperes ellen szerencsejáték ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. június 30. napján kelt 24.K.32.727/2013/15. számú ítélete ellen a felperes által 16. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán, alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.32.727/2013/15. számú ítéletét, valamint az alperes 1551/13/2013. számú határozatát hatályon kívül helyezi, és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 350.000 (háromszázötvenezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

A kereseti és a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2010. december 10-én kérte az APEH Szerencsejáték Felügyeletének állásfoglalását abban a kérdésben, hogy - az általa megadott paraméterek alapján - az internetalapú T Terminál (a továbbiakban: Terminál) pénznyerő automatának minősül-e. A hatóság 2010. december 15-én 79086/2010. szám alatt arról tájékoztatta a felperest - összefoglalva a megküldött dokumentáció alapján a rendszer jellemzőit -, hogy a Terminál működési elvei nem feleltethetők meg a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Szjtv.) 1.§ (1) bekezdés szerinti szerencsejáték definíciónak, a berendezés pedig az Szjtv. 26.§ (1) bekezdés szerinti pénznyerő automata definíciónak. 2011. augusztusában egy szombathelyi Terminálnál hatósági helyszíni szemlére került sor. A 2011. augusztus 8-i keltezésű Feljegyzésben foglaltak szerint az üzemeltető helyezzen ki a működésről

tájékoztatásokat, mert így sok alap nélküli felhasználói panaszt meg lehet előzni, a gép ugyanis nagyon hasonlít egy pénznyerő automatára.

A felperes 2011. szeptember 20. napján Miskolcon tartott Terminál bemutatót az alperesnek, ennek során megküldte részére az Általános Szerződési Feltételeket.

Az alperesnek a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal 2011. december 5-én MKEH-MH/05566-001/2011/Sz. számon adott tájékoztatást. Ebben rögzítette, hogy a kapott jelentés nem tett említést arról, hogy a játék alkalmazás igénybevétele során sikerült-e nyereményt elérni. Összegző tájékoztatása szerint a megkapott anyagok alapján az automatát (Terminált) valószínűleg nem engedélyezhető pénznyerő automata minősítésre javasolná.

Az MKEH 2012. április 12-én, MKEH-MH/00728-001/1012/Sz. számon arról tájékoztatta a felperest, hogy a berendezés a működés alapján megfelelhet az Szjtv. 1.§ (7) bekezdésében jelzett „helyhez kötött szerver alapú” pénznyerő automata Terminál fogalmának, így nem tudják részletesen kifejteni álláspontjukat, mivel a központi szerveren működtetett játékprogram vizsgálata nem tartozik az KMEH feladat- és hatáskörébe. Az MKEH a Terminál típusvizsgálatát végzi, a központi szerveren lévő szoftver pedig informatikai tanúsító cégek auditálják. Engedélyezett központi szerver még nincs.

K Z informatikai igazságügyi szakértő 2012. október 24-én közjegyző kirendelésére készített szakvéleményt. Eszerint a rendszer összetett, általa eddig nem ismert üzleti modellt alkalmazva nyújt szolgáltatást azoknak, akik a számítógépes játékokat a kommunikációs technológiákat és a hozzá kapcsolódó szolgáltatásokat (pl. csengőhang, vagy humoros videók vásárlása) is használni akarják. A munkában közreműködött dr.Bartók Sándor P. informatikus eseti szakértő.

R E szintén közjegyző által kirendelt informatikai igazságügyi szakértő a 2012. november 5-én kelt szakvéleményében a kredit egyenleg változását vizsgálta.

A Terminálok üzemeltetőivel szemben a játék- és pénznyerő automaták üzemeltetésére vonatkozó szabályok megszegése-, illetve tiltott szerencsejáték szervezése miatt több szabálysértési és büntető eljárás indult, melyeket megszüntettek.

A B.A.Z. Megyei Rendőr-főkapitányság kirendelése alapján Gy A számítástechnikai igazságügyi szakértő 2013. június 3-án készített szakvéleményt egy adott Terminálról. Megállapította, hogy a helyszíni eszközök egy távoli csatlakozás felületei. Az üzemszerű használatot nem lehetett vizsgálni. További vizsgálatot csak akkor

érdemes folytatni, ha rendelkezésre áll a valós rendszer adatbázisa, forráskódja.

Az alperes az egyes Terminálok merevlemezeiről lementett adatokat külön-külön elemezte.

2014. január 29-én az MKEH újabb tájékoztatást adott az alperesnek MKEH-MH/00401-001/2014/sz. számon. Ebben a megkapott anyagok alapján az automatát nem engedélyezhető pénznyerő automata minősítésre javasolta.

Az alperes az egyes Termináloknál külön-külön végzett ellenőrzéseket, azok alapján külön-külön hozott határozatokat. Az alperes ellenőrei 2013. január 17-én a szám alatti vendéglőben tartottak ellenőrzést, ahol egy-, a felperes tulajdonában álló, de más által üzemeltetett Terminálon próba-játszottak. Az ellenőrzési jegyzőkönyvre a felperes nem tett észrevételt. Az alperes az 1551/13/2013. számú határozatával 1.100.000 forint bírság megfizetésére kötelezte a felperest. Az ellenőrzési jegyzőkönyvekben foglaltak, illetőleg a Terminálokhoz tartozó partneri szerződések alapján azt állapította meg, hogy azok működési mechanizmusok alapján a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Szjtv.) 26.§ (1) bekezdés szerinti pénznyerő automatának minősülnek, melyekre nem volt engedély.

A felperes keresetében az alperes, a MKH tájékoztatásaira, szakértői véleményekre, megelőző büntető és szabálysértési eljárásokra hivatkozva vitatta, hogy megvalósultak volna az Szjtv. 1.§ (1) és 26.§ (1) bekezdés szerinti törvényi feltételek. Az elsőfokú bíróság előtt mind a felperes, mind az alperes bizonyítási indítványokat terjesztett elő. A felperes bizonyítási indítványainak fő irányvonala a szakértői bizonyításra, az alperesé tanú meghallgatásra irányult.

Az alperes a keresetlevélre tett előkészítő iratában arra hivatkozott, hogy annak eldöntése, hogy a rendszer működtetése szerencsejáték szervezést valósít-e meg, egyetlen-, az igazságügyi szakértői szakterületekről, valamint az azokhoz kapcsolódó képesítési és egyéb szakmai feltételekről szóló 9/2006.(II.27.) IM rendeletben (a továbbiakban: R.) szabályozott területhez sem sorolható szakkérdés. Az Szjtv. 26.§ (1) bekezdése az állami adóhatóság hatáskörébe utalja a kérdést.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.

A jogerős ítélet indokolása szerint a tétfizetés megállapítható. Jelentős körülmény, hogy a pénzüsszeg elfogadását követően a Terminálon a hagyományos pénznyerő automatákon már ismert játékprogramok jelentek meg, nem csak internet használatára volt

lehetőség. Az Szjtv. 1.§ (1) bekezdésének vizsgálata során kizárólag annak van jelentősége, hogy a befizetett összeg alapján a felhasználó jogosult-e a játékra. Az, hogy amellet internetezhet, kuponokat gyűjthet, kredit jóváírást kap, illetőleg vásárolhat, nem zárja ki a tétfizetés megállapíthatóságát. A felperes is elismerte, hogy a Terminál játékprogramokkal rendelkezik.

Az elsőfokú bíróság a tétre, valamint a játék céljára alkalmas berendezés meglétére vonatkozó követelmény meglétét egyértelműnek tekintette. A véletlen is meghatározó volt, mivel az ellenőrzési jegyzőkönyv alapján a játékosoknak semmilyen ráhatásuk nem volt arra, hogy a játék során nyerő vagy vesztes kombinációt érnek-e el.

A jogerős ítélet indokolása szerint a nyeremény tényállási eleme is bizonyított, mivel a kredit egyenleg nyeres esetén növekedett, így megvalósultak a pénznyerő automata megállapításának Szjt.tv. 26.§ (1) bekezdés szerinti feltételei. Kitért arra is, hogy a törvény a nyereményt nem szűkíti le a pénznyereményekre.

A jogerős ítélet kifejtette, hogy amennyiben a Terminál bármelyik funkciója alkalmas az Szjtv. 26.§ (1) bekezdésében foglalt tényállás elemek megvalósítására, irreleváns, hogy lehetséges-e egyéb szerencsejátéknak nem minősülő tevékenységet folytatni. Az alperes ez ügyben releváns tényeket feltárta és helytálló következtetésre jutott a határozatban hivatkozott jogszabályok értelmezésével.

Az adóhatóság által a megelőzőekben adott állásfoglalás az Alkotmánybíróság 60/1992.(X.17.) AB határozata alapján kötelező erővel nem bíró szakmai vélemény, és a felperes nem cáfolta, hogy nem teljes dokumentációt adta át az állásfoglalás kérésekor. Az MKEH-MH/00728-001/2012. állásfoglalás végső soron szerencsejátékká minősítette a tevékenységet, a felperesnek a típusvizsgálati eljárás kezdeményezésére lehetősége lett volna.

A más hatósági eljárásokban, illetőleg büntetőeljárásokban keletkezett döntéseket az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 4.§ (1) bekezdésére való hivatkozással figyelmen kívül hagyta. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nemperes eljárásban hozott végzéseit nem tekintette relevánsnak, mivel azok nem a perbeli jogkérdésre, hanem a berendezések lefoglalására vonatkoztak.

A felperes által csatolt szakvéleményeket a bíróság a felperes előadásaként vette figyelembe, de ugyanakkor arra is kitért, hogy a perben eldöntendő kérdés nem szakkérdés volt, mivel az, hogy a berendezést az alperes az Szj.tv. 26.§ (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva jogszerűen minősítette-e pénznyerő

automatának, jogkérdés és az abban való döntés az ügyben alkalmazandó jogszabályok alapján az alperes hatáskörébe tartozik. Ugyanakkor kitért arra, hogy a felperes által csatolt R E által készített szakvélemény szerint a rendszer nem rendelkezik változást kezelő tanúsítvánnyal, nagyon csekély annak a valószínűsége, hogy a Terminál az eredeti állapotában lenne vizsgálható. A felek bizonyítási indítványának azért nem adott helyt, mert a tényállást az alperes teljes körűen feltárta nem volt bizonyítandó tény.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen az alperesi határozat hatályon kívül helyezésével alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalra utasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítás helytelen mellőzése mellett, a Pp. 206.§ rendelkezéseivel ellentétben kirívóan okszerűtlenül mérlegelte a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokat. A jogerős ítélet tévesen hagyta figyelmen kívül a hatóság állásfoglalását, tévesen tekintette bizonyítottnak a véleményezett és a működő modell közötti eltérést, ilyen bizonyítás nem is történt, tévesen tekintette a felperes által csatolt szakvéleményeket csak felperesi előadásnak. Az MKEH felperes bevonása nélkül, alperes által rendelkezésre bocsátott dokumentumokból dolgozott. A Terminál tényleges vizsgálata elmaradt. Végző soron nem tisztázódott, hogy szerencsejátékra alkalmas eszközről van-e szó. Kiemelte, hogy az alperesnek a határozat meghozatala előtt kellett volna lefolytatni a bizonyítási eljárást, az utóbb elvégzett bizonyítással nem orvosolható a határozat jogszabályellenessége.

A felperes az alperesi ellenkérelemre benyújtott előkészítő iratában indokaiban kiegészítette korábbi kérelmét, összefoglalt eseménynaplót és nyomozást megszüntető határozatokat csatolt.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, mert az okszerű, a Szjtv. rendelkezéseinek megfelelő volt.

A felperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A bíróságnak közigazgatási perben mindig a konkrét keresettel támadott döntés jogszerűsége tárgyában kell határozni. Erre tekintettel bár a Kúriának hivatalból tudomása van arról, hogy a felek között a Terminál minősítése kapcsán több felülvizsgálati eljárás is folyamatban van, a felperes felülvizsgálati kérelmét a konkrét jogerős ítélet tükrében bírálta el. A felek erre irányuló nyilatkozata alapján a Kúria figyelembe vette a Kfv.I.35.744/2014. számú felülvizsgálati eljárás tárgyalási jegyzőkönyvét.

A rendkívüli jogorvoslatnak minősülő felülvizsgálati eljárásban, a

Pp. 275.§-ából következően, nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. A Pp. ezen rendelkezéseiből következően a Kúria egyrészt mellőzte a felperes által csatolt eseménynapló elemzését, másrészt megállapította, hogy a jogerős ítéletben megtestesülő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes, a Pp. 206.§ (1), vagy a 221.§ (1) bekezdésébe ütköző mérlegelése is megalapozhat.

Az alperesi határozatot jogszerűnek értékelő jogerős ítélet csak akkor tekinthető helytállónak, ha abból kétséget kizáróan kitűnik, hogy a perbeli Terminál az Szjtv. 26.§ (1) bekezdés szerinti nyerőgép: pénznyerő automatának minősül a tétfizetés fejében játék céljára alkalmas mechanikusan vagy elektronikusan vezérelt berendezés, ha nyerés esetén a játékos bármely formában vagyoni értékű nyereményre válhat jogosulttá. Az állami adóhatóság dönt abban a kérdésben, hogy valamely berendezés pénznyerő automatának minősül-e.

A pénznyerő automatává (nyerőgéppé) minősítés alapvető feltétele, hogy az szerencsejátékra alkalmas legyen. Ennek fogalmi elemeit a Kúria már több ítéletében összefoglalta (pl.Kfv.V.35.770/2011/6.szám, Kfv.I.35.583/2012/4.szám): amennyiben a játék az Szjtv. 1.§ (1) bekezdése szerinti definíció mindhárom fogalmi elemének (tétfizetés, nyeremény, véletlen szerepe) megfelel, akkor szerencsejátéknak minősül.

A gép minősítése kétséget kizáróan jogkérdés, melynek elbírálására az alperesnek van hatásköre, a fogalmi elemek megléte azonban ténykérdés, melyre csak tényállásában megalapozott alperesi határozat esetén adható kétséget kizáró válasz (Kfv.I.35.553/2013/12.).

Az Szjtv. 7/A.§ (1) bekezdése értelmében az állami adóhatóság szerencsejáték ügyben - az e törvényben meghatározott eltérésekkel - a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) rendelkezései alapján jár el. A Ket. 50.§ (1) bekezdése alapján a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Bármely közigazgatási szerv kerülhet abba helyzetbe, hogy a saját apparátusa nem rendelkezik olyan szakértelemmel, amely az ügyben felmerülő jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához szükséges. Az elsőfokú bíróság előtt alperes hivatkozott arra, hogy az R. nem szabályoz olyan szakterületet, amely alkalmas lenne a szakkérdés megválaszolására, azt azonban nem mutatta be, hogy saját alkalmazottjai mennyiben felkészültek az Szjtv. 26.§ (1) bekezdés által reá telepített, a perbeli esetben speciális feladat ellátására.

A közigazgatási határozat indokolásának alapvető célja, hogy a döntést ténybelileg és jogilag is megalapozza. Az alperes akkor felel meg a célkitűzésnek, ha határozata megfelel a Ket. 72.§ (1) bekezdés e) pontjának: az indokolásnak - egyebek mellett - tartalmaznia kell tényállást, az ennek alapjául elfogadott bizonyítékokat, az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást, és mellőzés indokait, azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján döntést meghozta. A közigazgatási határozat meghozatalát megelőző ellenőrzések, hatósági és egyéb eljárási adatok, tények, körülmények, bizonyítékok, a bírósági felülvizsgálat során csak akkor vehetők figyelembe, ha ezeket az ügy érdemében hozott jogerős, keresettel támadott határozat is tartalmazza. A határozatban nem szereplő releváns tények, bizonyítékok a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezésére, adott esetben új eljárásra kötelezésre vezethetnek. Felperes alappal hivatkozott arra felülvizsgálati kérelmében, hogy az alperesnek a határozat meghozatala előtt kellett volna lefolytatni a bizonyítási eljárást.

A Terminálok működését 2010. decembere óta vizsgálták, több kérdésben keletkezett vélemény, jelentés, jegyzőkönyv, volt helyszíni szemle. Ennek ellenére az alperes és a felperes indokai egymással össze nem vethető szempontokra épülnek, a szemléletbeli, alperes és az elsőfokú bíróság által fel nem oldott ellentét következtében a peres felek ugyanazon adatokból gyökeresen eltérő következtetéseket vonnak le. Ennek következtében az elsőfokú bíróság bár vizsgálta az Szjtv. 1.§ (1) bekezdés szerinti feltételek beálltát, de nem minden feltétel esetén adta/adhatta a Pp. 221.§ (1) bekezdésének megfelelő, világos, egyértelmű, közérthető indokát annak, miért tekinti megalapozottnak alperes határozatát.

Az indokolási kötelezettség sérelmében közrehatott, hogy a felperes által hivatkozott szakvéleményeket, tájékoztatásokat, feljegyzéseket az elsőfokú bíróság tévesen minősítette.

A Kúria 2015. február 12-én fogadta el "A szakértői bizonyítás a bírósági eljárásban" tárgykörben keletkezett joggyakorlat elemzői tevékenységről készült jelentést. (Elérhető a Kúria honlapján.) A jelentés és mellékletei érintették a magánszakértői és a más jogterületeken keletkezett igazságügyi szakértői vélemények kérdését is. Az áttekintése alapján megállapítható, hogy az ítélezési gyakorlat már az elsőfokú peres eljárást jóval megelőzően sem tekintette csak és kizárólag a fél előadásának az általa csatolt véleményeket, azok tartalma alapvetően befolyásolja minősítésüket. Téves az elsőfokú bíróságnak az előzetes bizonyítás keretei között keletkezett szakértői véleményre vonatkozó álláspontja is. Ezen szakértői vélemény akár a Pp. 207.§-ának, akár

az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. tv. rendelkezései alapján keletkezik, nem tekinthető a fél előadásának: a Pp. 210.§ (1) bekezdés értelmében az előzetes bizonyításra a bizonyítás általános szabályait kell megfelelően alkalmazni. A Pp. jogerős ítélet indokolásában felhívott 4.§-ának rendelkezései sem adnak módot arra, hogy a szakértőkre irányadó jogszabályi rendben keletkezett igazságügyi szakértői véleményt a bíróság kizárólag formai okok miatt, a határozatok tilalmazott figyelembevételére hivatkozva, tartalmi értékelés nélkül mellőzze.

A minősítésre vonatkozó tájékoztatások kétségtelenül nem kötötték az alperest. Azonban az adatoknak az egyéb okirati bizonyítékokkal, szakértői véleményekkel való összevetését az elsőfokú bíróság nem végezte el, és nem észlelte, hogy mindez az alperesi határozatban sem szerepel. A jogerős ítélet indokolása formai okokból nem tekintette irányadónak a felperes részére adott tájékoztatásokat, míg az alperesnek a tájékoztatások kérésének tartalmi hiányosságokra vonatkozó előadását az egyes elemek összevetése nélkül elfogadta.

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy az Szjtv. 1.§ (1) bekezdés alkalmazhatóságához a Terminált nem csak mint informatikai eszközt kell vizsgálni, a nyerőgéppé történő besorolásnak a játék elem megvalósulását feltételező csomópontjai is vannak. A törvényi követelmények a szerencsejátékká - és ezen keresztül nyerőgéppé - minősítésnek olyan elveit határozzák meg, amelyek függetlenek mind a technikai szinttől, a játék megjelenési formájától, mind attól, hogy maga a gép (rendszer?) milyen változásokat/változtatásokat enged meg működése során. A jogerős ítélet nem érintette azt a kérdést, hogy az alperesi határozat alapján egy játék-rendszer működéséről, vagy egy-egy konkrét Terminál más Termináloktól független, eseti működtetéséről van-e szó. Az eltérő tényállások eltérő bizonyítást feltételeznek, pl. a változtatás lehetőségére nézve.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 166.§ (1) bekezdés szerinti bizonyítási eszközöket tévesen értékelte, azonban az is megállapítható volt, hogy az alperesi határozat olyan, a Ket. 72.§ (1) bekezdésébe ütköző hiányosságokban szenved, amelyek a peres eljárásban nem orvosolhatók. Erre tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdése és 339.§ (1) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, egyben az alperes határozatát is hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte.

Az új eljárás során alperesnek a Ket. bizonyításra vonatkozó, az Szjtv. alapján irányadó szabályait maradéktalanul megtartva kell eljárni. Alperesnek - elvileg - lehetősége van arra, hogy mellőzze a szakértői bizonyítást, ennek azonban az Szjtv. 1.§ (1) bekezdés szerinti valamennyi törvényi feltételre kiterjedő okszerű indokát

kell adnia, valamennyi bizonyíték értékelésével ki kell térnie arra, álláspontja szerint miért nincs a Ket. 58.§ (1) bekezdés a) pontjának alkalmazását megkövetelő szakkérdés. Szakértői bizonyítás elrendelése esetén tekintettel kell lenni a kérdés összetett voltára, informatikai/számítástechnikai szakértő mellett pszichológia/játék szakértő, közgazdaság területén működő szakértő bevonása is indokolt, különös tekintettel a nyeresemény elem megvalósulására. Alperesnek mindkét esetben állást kell foglalnia abban a kérdésben, hogy határozatát egy-, az eddig ismertektől eltérő játék-rendszer (vö. MKEH-MH/00728-001/1012/Sz. tájékoztatás szerverre vonatkozó elemeivel), vagy egy eseti pénznyerő automata működésére alapítja-e, és ehhez képest kell vizsgálnia a szabályok megváltoztathatóságát, illetve annak hatását a rendszerre/gépre, ennek függvényében kell kifejtene az ellenőrzés időpontjában megvalósult tényállás rekonstruálhatóságára vonatkozó álláspontját.

A Kúria a pervesztes alperest a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes felperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján megillető illetékmentességre figyelemmel a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. február 12.

Dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk. előadó bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő